

4A. MINDSTEUDBETALINGSREGLEN SKAL AFSKAFFES

Problem

I forbindelse med dagpengereformen blev mindsteudbetalingsreglen tilpasset månedssystemet, således at mindsteudbetalingskravet på én dag pr. uge (7,4 timer) blev til to dage pr. måned (14,8 timer).

Formålet med den oprindelige mindsteudbetalingsregel på én dag pr. uge var dels at lette a-kassernes udbetalingsadministration, som dengang baserede sig på langt mere manuelle processer end i dag, dels at skærme medlemmerne mod at forbruge en hel uge af deres dagpengeret for udbetalingen af mindre end én dags dagpenge. I dag udbetales dagpengene imidlertid i fuldt ud automatiske processer og der forbruges på baggrund af udbetalte timer. Det er derfor svært at se formålet med at opretholde mindsteudbetalingsreglen.

Det er et problem, at heller ikke medlemmerne kan forstå, hvorfor de ikke bare kan få udbetalt dagpenge for de to dage, hvor de er ledige.

Ligesom det er et administrativt problem, at a-kasserne skal anvende tid på at administrere reglen og vejlede medlemmerne i de sager, hvor den kommer i spil.

Det gælder særligt i sager, hvor en regulering i måneden resulterer i, at der pludselig ikke længere er ret til dagpenge i måneden på grund af mindsteudbetalingsreglen.

Det gælder i høj grad også i sager, hvor reglen kommer i spil ved overgangen til andre ordninger og ydelser.

Et medlem, som f.eks. starter i en løntilskudsansættelse den 3. i måneden, kan f.eks. ikke få dagpenge for de første 2 dage, selv om medlemmet overgår til løntilskudsansættelsen fra ledighed. På samme måde kan et medlem, som f.eks. overgår til sygedagpenge den 3. i måneden, ikke få dagpenge under sygdom for de første dage, selv om medlemmet kunne få dagpenge under sygdom op til månedsskiftet.

Forslag

Mindsteudbetalingsreglen skal afskaffes. Der er ikke længere et formål med at opretholde reglen og den er ikke længere aktuel i det digitale månedssystem. Mindsteudbetalingsreglen er i dag afskaffet i den midlertidige arbejdsfordelingsordning.

Med forslaget er der ikke bare tale om en administrativ forenkling – men om at give medlemmet tryghed om sin dagpengeudbetaling.

Forslaget skal ses sammen med forslag 6.

4B. AFMELDEMODELLEN SKAL GÆLDE FOR ALLE

Problem

Ved overgangen til det månedsbaserede dagpengesystem blev reglerne om teknisk belægning ved bl.a. afmelding, sygdom og ferie, tilpasset månedssystemet. Der skal således ske en fast teknisk belægning (dvs. et fradrag) på op til 7,4 timer pr. hverdag for fuldtidsforsikrede medlemmer på dage, hvor der forekommer afmelding, sygdom eller ferie mv. Er der løntimer i en måned, skal der *også* ske løntimebelægning, dvs. fradrag for løntimerne. Løntimerne og de tekniske belægnings summeres og fradrages i de 160,33 dagpengetimer, der kan udbetales i en måned – efter den såkaldt ”grusomme belægningsmodel”.

Belægningsreglerne har vist sig at ramme mange medlemmer hårdt, særligt de medlemmer der har weekendarbejde i en periode, hvor de er afmeldt jobcentret, og de medlemmer der arbejder med varierende timetal i afmeldeperioden. De får nemlig fradrag for *langt mere*, end bare de timer de har arbejdet.

Ét af de bærende formål med dagpengereformen var at give medlemmerne incitament til at tage alt arbejde.

Det går derfor imod dette formål, at medlemmerne bliver ”straffet” i dagpengesystemet for at arbejde i weekenden eller med varierende arbejdstid.

I reglerne ligger en slags ”overskydende timer-effekt”, selv om man med reformen netop valgte at afskaffe de overskydende timer. Det var derfor næppe tilsigtet, at belægningsreglerne skulle ramme så hårdt.

Forslag

Den afmeldemodel, der i dag finder anvendelse ved deltagelse i midlertidig arbejdsfordeling, skal gælde for alle i dagpengesystemet.

Med forslaget vil den tekniske belægning ikke i sig selv medføre fradrag for timer ud over fuld sædvanlig arbejdstid i den periode, hvor medlemmet er afmeldt jobcentret. Timer fra weekendarbejde og varierende arbejdstid vil blive udjævnet i den periode, hvor medlemmet er afmeldt jobcentret – deraf ”afmeldemodellen”.

Perioder, hvor et medlem har en teknisk belægning på grund af venteperiode efter ophør med selvstændig virksomhed eller manglende dagpengeret (f.eks. fordi medlemmet ikke har ét års medlemskab eller ikke opfylder indkomstkrauet) skal med forslaget sidestilles med afmeldeperioder.

Med forslaget vil der heller ikke skulle ske rådighedsbelægning med 7,4 timer pr. dag, når et medlem går i fuldtidsarbejde i løbet af en måned.

4C. LØNTIMERNE STYRER FRADRAGENE

Problem

Fradrag sker for det antal løntimer, som medlemmet har fået indberettet til indkomstregisteret for måneden. Der skal ikke ske fradrag for indberettede løntimer i en måned, som kan henføres til *andre* perioder/måneder med arbejde. For ukontrollabelt arbejde sker fradraget for et beregnet timetal.

Med dagpengereformen blev det løntimerne, der blev styrende for et medlems udbetaling. Medlemmet skal selv indberette sine løntimer eller de timer, der er arbejdet i måneden. Herefter sker der en kontrol af disse timer op mod de løntimer, der er indberettet til indkomstregisteret. Er der en difference, lægges løntimerne i indkomstregisteret til grund. Formålet var at basere en større del af udbetalingen på autoritative registerdata.

Der er siden opstået tvivl om, hvorvidt det nu også *er* løntimerne, og ikke de faktiske timer, der skal medføre fradrag, f.eks. når et medlem arbejder på fast nedsat tid med timenorm med varierende timetal pr. uge eller når der aflønnes for forberedelsestid. Her vil de faktiske timer i nogle måneder ligge over de indberettede løntimer – i andre vil de ligge under. Timerne går dog op over tid.

Også det forhold, at der ikke altid er en tidsmæssig sammenhæng mellem det faktisk udførte arbejde og indberetningen til indkomstregistret, bidrager til tvivl.

Forslag

Det er altid *de indberettede løntimer*, der kan henføres til måneden, der skal medføre fradrag i måneden. Dette skal fremgå klart af reglerne.

Med forslaget vil der ikke længere være tvivl om, at et medlem, der arbejder på fast nedsat tid, f.eks. på 50 pct., vil få et fast fradrag for de 80,16 løntimer pr. måned, som arbejdsgiveren indberetter til indkomstregistret – også selv om de faktiske arbejdstimer i måneden går op og ned.

Der skal selvfølgelig – lige som i dag – ske fradrag for faktiske timer, når løn og indkomst for disse *ikke* indberettes til indkomstregistret. Det gælder f.eks. i forhold til ulønnet arbejde og timer fra selvstændig virksomhed.

4D. DAGPENGE MÅNEDEN UD I UDLØBSMÅNEDEN

Problem

Et medlem forbruger af sin dagpengeret i timer – og derfor vil der ikke altid være timer nok til at udbetale dagpenge for *hele* måneden i den måned, hvor dagpengeretten (ydelsesperioden) udløber. Og da dagpengene udbetales månedsvist for et gennemsnitligt antal timer (160,33), er det ikke til at vide fra hvilken dag i måneden, retten er udløbet. A-kasserne beregner derfor en (hypotetisk) udløbsdato for dagpengeretten, dvs. en forventet sidste ydelsesdato. Denne dato lægges til grund for jobcentrenes indsats i beskæftigelsessystemet og for medlemmets overgang til andre ydelser og ordninger.

Da beregningen sker løbende ud fra medlemmets timeforbrug, flytter datoen sig løbende – og det er derfor svært at tilrettelægge indsats og overgangen til andre ydelsesordninger efter den. Tilsvarende er det svært for medlemmet at danne sig et overblik over, hvornår retten til dagpenge vil udløbe.

Forslag

Et medlem skal altid kunne få udbetalt dagpenge for *hele* den måned, hvor dagpengeretten udløber. Dagpenge kan dermed udbetales måneden ud i en udløbsmåned – ligesom de kan det ved udløbet af retten til supplerende dagpenge.

Der er med forslaget tale om en betydelig forenkling, idet a-kassen ikke længere skal beregne en (hypotetisk) udløbsdato for dagpengeretten, som indsatsen og overgangen til andre ydelser og ordninger, *f.eks. kontanthjælp, seniorjob og efterløn*, skal tilrettelægges efter. Der er således også tale om en forenkling for kommunerne.

Herudover er der tale om en betydelig tryghed for medlemmerne i at vide, at de har dagpengeret måneden ud i udløbsmåneden. I dag ved medlemmerne ofte ikke, hvordan de er stillet i den måned, hvor dagpengeretten udløber og de eventuelt skal over i andre ydelsesordninger – og a-kasserne/kommunerne kan ikke vejlede dem herom.

Der er tale om en forholdsvis lille gruppe medlemmer, nemlig de medlemmer, hvis dagpengeret, dvs. ydelsesperiode, faktisk udløber – og dermed ikke de medlemmer, der opbruger dagpengeretten på baggrund af et referenceperiodeudløb, som jo altid sker til den sidste i måneden. Der er således tale om et forslag rettet mod en lille gruppe *af* en lille gruppe. Ikke om et forslag rettet mod alle.

Udbetaling hele måneden ses i øvrigt andre steder, f.eks. i overgangen mellem efterløn og folkepension.